

Tidspunkt at see det Niemed, som her tilstiges, realiseret eller ikke, og jeg har tilladt mig at udtale, at for Dieblisset maa dette besvares henagende; men, naar man vil stille Spørgsmaalet saaledes, om det skulde være et aldeles uundværligt Behov for Finantserne, om det skulde kunne medføre Ruin eller deslige, der som man ikke indrømmede denne Bemyndigelse, saa kan jeg ikke derpaa meddele noget Svar. Paa den anden Side kan jeg heller ikke være aldeles enig med den ærede Landssthingsmand i, at det skulde for Finantserne stedse være ønskeligt at have denne Bemyndigelse; det er det ikke. Ligeoverfor den Fordeel, som det kan have for Finantserne at kunne modtage Penge, hvoraf der kun svares 3 til 3½ pCt., maa det vel tages i Betragtning, at der er forbunden en væsentlig Risiko hermed under ugunstige Tidsomstændigheder, hvilket gjør, at det for Finantserne i mine Tanker er ligesaa ønskeligt at blive fri for hele dette Mellemværende med Sparekasserne som at beholde det. Men jeg anseer det for Pligt for Finantsbestyrelsen at afveie disse to Hensyn imod hinanden, og kun da, naar Opfattelsen af hele vor finantssielle Status, som det er Pligt for Finantsministeren at tillegne sig, forekommer ham at gjøre det tilraadeligt at andrage paa, at den Bemyndigelse, der hidtil har været Regjeringen indrømmet, maa blive standset.

Besvarelse: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig, i Anledning af, hvad den ærede Ordfører har anført, idet jeg ikke har kunnet finde mig aldeles overbevist ved det, han har fremsat imod mine tidligere Bemærkninger. Han har nemlig spurgt mig, om jeg ikke maatte indrømme, at Sparekasserne undertiden havde Behov for meget store Udtællinger og da maatte udtrække deres Penge af Statskassen, hvilket man jo havde seet under Krigsforholdene. Ja, deri er jeg aldeles enig med den ærede Ordfører; men mine Bemærkninger støttede sig til det, der er fremsat i et tidligere Foredrag af den ærede Ordfører, og der seer jeg virkelig ikke Andet, end at den ærede Ordfører gik ud fra den Forsættning, at der var Tale om Fredsforhold og ikke om Krigsforhold. Han sagde, at det vilde være nødvendigt for Sparekasserne at

gjøre alle Pengene frugtbringende; men under Krigsforhold kan der ikke være Tale om for Sparekasserne at gjøre deres Penge frugtbringende; thi da skal de udbetale dem alle. Den ærede Ordfører anførte dernæst, at det var ikke muligt at beregne Størrelsen af Udbetalingerne. Forsaavidt den ærede Ordfører mener, at man skulde angive en bestemt Størrelse, med Tal skulde kunne bevise, hvormeget Udbetalingerne ville opløbe til, da er det jo ganske vist, at man ikke kan det; men jeg behøver vel ikke at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at ved alle finantssielle Beregninger af dette Slags er der ikke Tale om saaledes bestemt at angive Størrelsen, men der er kun Tale om calculatoriske Beløb. Ligesaa vel som den meget ærede Finantsminister i Finantsloven har anført en Sum af 1,300,000 Rbd., som han anseer nødvendig til Udbetalinger paa den svævende Statsgjæld, ligesaa vel maa der, mener jeg, kunne opstilles en calculatorisk Beregning over, hvor stor en Sum der vil kunne udgaae af Statskassen, hvis en Bestemmelse som den, der er fremsat i det fremlagte Uendringforslag, skulde blive vedtagen. Endelig har den ærede Ordfører anført, at Sparekasserne havde ingen contant Beholdning, og at de heller ikke behøve den; thi der vil altid kunne reises Penge paa deres Effecter; men, hvis det er Tilfældet, saa seer jeg heller ikke nogen Anledning for Sparekasserne til at udtage deres Penge af Statskassen.

Thalviger: Før jeg bede om Ordet?

Formanden: Den ærede Landssthingsmand har allerede haft Ordet to Gange, men jeg antager ikke, at Thinget vil have Noget imod, at det atter gives ham, navnlig som Forslagsstiller (Nei!).

Thalviger: Den ærede 3die Landssthingsmand for 9de Kreds (M. B. Bruun) har meent, at jeg ikke godt kunde stille et Uendringforslag til Sagens 3die Behandling. Naturligvis ynder jeg meest det Forslag, jeg har stillet, og jeg vishede gjerne, at det kunde gaae igennem; men det var mere et Forsøg paa, om jeg ved Imødekommen kunde udrette Noget, end det var af Interesse for Sagen, at jeg fremsatte det. Jeg skal ogsaa tillade mig at bemærke, at Udtrykket til 1ste April 1854 und-